

N:o 71.

Af Herr Troilius, om beviljande af en årlig pension å 400 R:dr åt Maskin-ingenjören vid Statens jernvägstrafik, Friherre August von Dübens enka, Hedvig Adamina Eugenia von Düben, född von Vegesack.

Den 19 Mars sistlidet år afled härstädes Maskin-ingenjören vid Statens jernvägstrafik Friherre Gustaf August Henric von Düben och efterlemnade sin enka, Friherrinnan Hedvig Adamina Eugenia von Düben, född von Vegesack, samt deras tvänne barn, Gunilla Antoinette, född den 17 Februari 1862, och Joachim Achilles, född den 3 Januari 1864, i behöfvande omständigheter.

Friherre von Düben, hvilken tillföre dels såsom ingenjör haft befattning med flera inhemska industriela företag och mekaniska verkstadsanläggningar, dels under en längre tid tjenstgjort vid utländska jernvägars lokomotivafdelningar och reparationsverkstäder samt derigenom förvärfvat en mångsidig erfarenhet uti allt hvad som tillhör maskinväsendet vid jernvägarne, biträdde först vid anläggningen af Köping—Hults jernväg, samt användes sedermera från och med Oktober månad år 1857 af chefen för Statens jernvägsbyggnader i och för uppgörande af ritningar och beställningar af jernvägsmateriel samt anställdes från och med 1858 såsom ordinarie tjänsteman vid jernvägsbyggnaderna och från och med den 1 December 1860 såsom maskin-ingenjör vid de färdiga banorna, hvilken befattning han intill sin vid uppnådda 54 års ålder inträffade död fortfarande innehade.

Det tränga arbetet uti befattningar, som fordra en synnerligen stark kropps-konstitution, och det oförtrutna nit i uppfyllandet af sina pligter, som städse utmärkte Friherre von Düben, hade i förtid brutit hans helsa och krafter, hvilka slutligen gäfvo vika, icke utan att bekymmer för hans familjs framtid dertill bidrog, sedan Friherre von Düben sett sig urståndsatt att till betryggande deraf erhålla en lifassurans eller pensionsrätt uti dertill inrättade enskilda anstalter, emedan de årliga premier, som, med afseende på hans ålder, då redan vacklande helsa och beskaffenheten af hans befattning fordrades, till beloppet öfverstege hvad han, oaktadt all sparsamhet i sitt lefnadssätt, kunde af sin årsinkomst undvara.

Då

Då Statens jernvägsförvaltning är en helt och hållet ny inrättning, hvars definitiva organisation ännu är obestämd, har någon pensionsinrättning för den vid jernvägarne anställda personalen ej heller kunnat tillvägbringas eller bestämmelser rörande beredande af understöd för behöfvande enkor och barn efter dem, som i tjensten affidit, vidtagas, vare sig med eller utan anlitande af Statens hjälp; och en fond, som vore tillräcklig att redan nu lemna pensioner eller understöd åt enkor och barn, hade omöjligen hunnit samlas under den korta tid, som förflutit sedan Statens jernvägar började trafikeras.

Enligt bilagda transsumt af bouppteckningen efter Friherre von Düben uppgick boets behållning, efter afdrag af skulderna, till 3,873 R:dr 91 öre, bestående uti ett anspråkslöst lösörebo, hvars värde, äfven med tillägg af hvad enkan kan med sitt arbete förtjena, måste blifva otillräckligt för hennes och barnens uppehälle samt de sednares uppfostran från deras vid fadrens frånfalle uppnådda ålder af, det äldre fem, det yngre tre år.

Såsom Friherre Dübens förman under sednare åren, eller från och med 1863 till hans död, är jag i tillfälle att intyga både hans skicklighet och nit i sin viktiga befattning, äfvensom den ordning, som infördes och städse under hans befäl vidmagthölls vid den reparationsverkstad, hvars föreståndare han från och med 1860 varit.

Jag vågar derföre värdsamt anhålla, att Riksdagen, med behjertande af de ömmande förhållandena och såsom ett vedermäle af välvilja för en nitisk och arbetssam, i förtid bortgången tjenares gagnande verksamhet,

behagade åt affidne Maskin-ingenjören Friherre Gustaf August Henric von Dübens efterlemnade enka, Hedvig Adamina Eugenia von Düben, född von Vegesack, anslå en pension af Fyrahundra Riksdaler Riksmünt att årligen utgå, så länge Friherrinnan von Düben lefver ogift. Om remiss till Stats-Utskottet af denna motion får jag värdsamt anhålla.

Stockholm den 27 Januari 1868.

C. O. Troilius.